

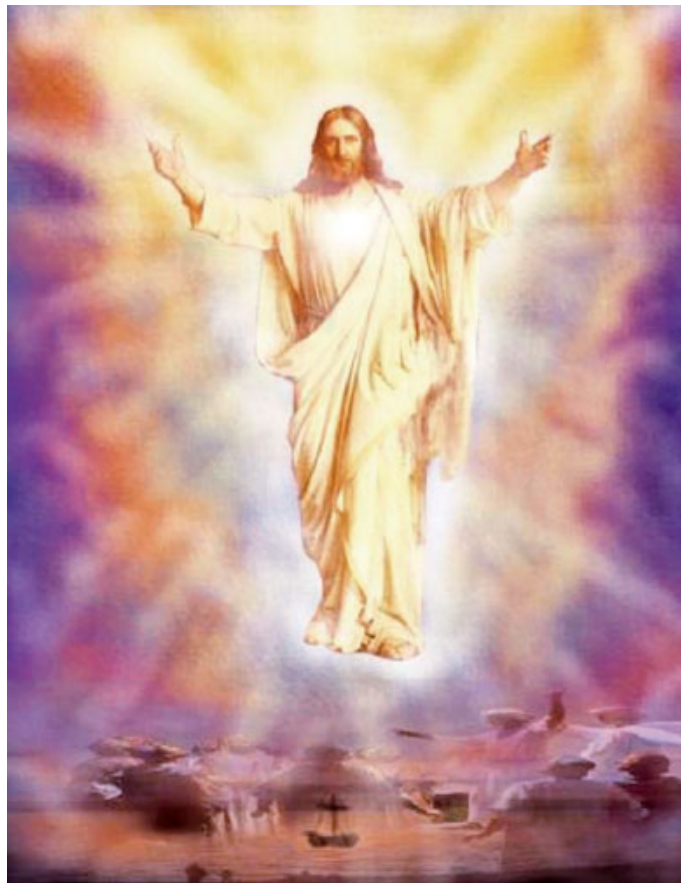
PARAULES DE VIDA

L'Ascensió del Senyor

Els últims diumenges del temps pasqual celebrem dues solemnitats que ens descobreixen el significat ple de la Pasqua: l'Ascensió del Senyor i l'enviament de l'Esperit Sant en Pentecosta. Aquests esdeveniments constitueixen la culminació de la Pasqua i ens descobreixen el sentit del temps de l'Església i el contingut de la seua missió.

En les narracions de l'Ascensió trobem diversos elements importants per entendre aquest esdeveniment. En primer lloc, una promesa que el Senyor fa als seus deixebles abans de tornar al Pare: seran batejats amb l'Esperit Sant que els donarà força per a ser els seus testimonis fins als confins del món. Sense el poder de l'Esperit els cristians no tenim la fortalesa necessària per anunciar l'Evangeli. I és que el testimoniatge cristià no consisteix en discursos teòrics, ni en imposar als altres la fe, ni en fer-los partir per l'Evangeli, sinó en donar raó de la nostra esperança amb delicadesa i respecte, en una vida santa davant la qual han de quedar confosos els qui ens calumnien, i en la disposició a patir pel Senyor. Per això els autèntics testimonis del Resuscitat són els màrtirs que han donat la vida enfortits per l'Esperit Sant.

El segon element que trobem és una clarificació sobre el Regne de Déu, que és la meta de l'Església. Abans de pujar al cel, els deixebles, que encara no han superat una concepció mundana del Regne, li pregunten a Jesús

si és ara quan restablirà la sobirania d'Israel. Ell els respon que no és cosa nostra conèixer els temps i les dates que el Pare ha determinat amb la seua autoritat. El testimoniatge que els deixebles han de donar sobre Crist ha de ser lliure de tota ambició humana, perquè el Regne no es confon amb els poders d'aquest món; ni els temps de Déu tenen el ritme de ra-

pidesa i eficàcia que els éssers humans desitgem per als nostres assumptes. La nostra missió consisteix a sembrar aquest Regne en el món i no a posar-lo al nostre servei.

El tercer element és la missió: els deixebles són enviats per tot el món a predicar la Bona Notícia de l'Evangeli. Per a aquesta tasca el Senyor no els dona ni riqueses ni poder terrenal, només la Paraula i el Sagrament, que són les realitats que porten als homes a conèixer i estimar al Senyor, i que poden canviar els cors amb la gràcia de Déu i conduir-los a la santedat. A molts els poden semblar instruments ineficaços, però són els que de debò sembren una vida nova en el nostre món.

Finalment, els deixebles encara van escoltar dues promeses. La primera de llavis del mateix Crist: «Jo estaré amb vosaltres tots els dies fins a la fi del món». La segona dels àngels: «Tornarà com l'heu vist marxar». I és que l'Ascensió no és el final, sinó la plenitud de la Pasqua i l'inici d'un temps nou que començarà en Pentecosta. Després d'això,

els deixebles no van tornar tristos a Jerusalem com quan ens acomiadem d'una persona estimada a la que no tornarem a veure, sinó plens d'«una alegria immensa». Només vivint la fe amb aquesta alegria podem donar testimoniatge de Crist.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Jesús ha pujat al cel, ha entrat al Santuari

L'acció litúrgica celebra els misteris de la nostra salvació. I any rere any estem cridats a penetrar el sentit pregon d'això que celebrem.

L'Ascensió del Senyor al cel és una imatge que mostra plàsticament el misteri últim del Senyor, la seva íntima comunió amb el Pare. «Pujar al cel», «entrar al santuari» són imatges vives i impactants que subratllen la comunió plena de Jesús amb el Pare. Podem dir que aquest misteri té dos accents. Per una banda manifesta el sentit últim de

tot el camí fet per Jesús en la seva vida. Ell s'ha donat al Pare «no amb la sang d'altres sinó amb la seva sang», és a dir, no oferint víctimes sinó oferint-se Ell mateix. Tota la seva vida, culminada en la mort i la resurrecció, ha estat la seva donació lliure, plena, dolorosa, al Pare, entrant així en comunió eterna amb Ell. I per l'altra banda, la imatge de Jesús pujant al cel i entrant al santuari mostra la manera cristiana d'entendre la Realització, la Vida plena que tota la humanitat busca a les palpentes. Jesús va arribar a la Plenitud do-

nant-se al Pare i als germans fins a la mort. I així va obrir el «camí nou i vivent», el camí de la veritable plenitud, que ens ofereix a nosaltres i a tota la humanitat.

La festa d'avui és com un resum de tot l'any litúrgic. Avui celebrem que la donació de Jesús a Déu i als germans és la veritable plenitud de la vida humana que Ell ha assolit i a la qual ens invita a tots en la nostra vida.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

La Ascensión del Señor

Los últimos domingos del tiempo pascual celebramos dos solemnidades que nos descubren el significado pleno de la Pascua: la Ascensión del Señor y el envío del Espíritu Santo en Pentecostés. Estos acontecimientos constituyen la plenitud de la Pascua y nos descubren el sentido del tiempo de la Iglesia y el contenido de su misión.

En las narraciones de la Ascensión encontramos varios elementos importantes para entender este acontecimiento. En primer lugar, una promesa que el Señor hace a sus discípulos antes de volver al Padre: serán bautizados con el Espíritu Santo que les dará fuerza para ser sus testigos hasta los confines del mundo. Sin el poder del Espíritu los cristianos no tenemos la fortaleza necesaria para anunciar el Evangelio. Y es que el testimonio cristiano no consiste en discursos teóricos, ni en imponer a los otros la fe, ni en hacerles sufrir por el Evangelio, sino en dar razón de nuestra esperanza con delicadeza y respeto, en una vida santa ante la que deben quedar confundidos los que nos denigran, y en la disposición a sufrir por el Señor. Por ello, los auténticos testigos del Resucitado son los mártires que han dado su vida fortalecidos por el Espíritu Santo.

El segundo elemento que encontramos es una clarificación sobre el Reino de Dios, que es la meta de la Iglesia. Antes de subir al cielo, los discípulos, que todavía no han superado una concepción mundana del Reino, le preguntan a Jesús si es ahora cuando va a restablecer la soberanía de Israel. Él les responde que no es cosa nuestra conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha determinado con su autoridad. El testimonio que los discípulos han de dar acerca de Cristo debe ser libre de toda ambición humana, porque el Reino no se confunde con los poderes de este mundo; ni los tiempos de Dios tienen el ritmo de rapidez y eficacia que los seres humanos deseamos para nuestros asuntos. Nuestra misión consiste en sembrar ese Reino en el mundo y no en adueñarnos de él.

El tercer elemento es la misión: los discípulos son enviados por todo el mundo a predicar la Buena Noticia del Evangelio. Para esta tarea el Señor no les da ni riquezas ni poder terrenal, sólo la Palabra y el Sacramento, que son las realidades que llevan a los hombres a conocer y amar al Señor, y que pueden cambiar los corazones con la gracia de Dios y conducirlos a la santidad. A muchos les pueden parecer instrumentos ineficaces, pero son los que de verdad siembran una vida nueva en nuestro mundo.

Finalmente, los discípulos todavía escucharon dos promesas. La primera de labios del mismo Cristo: «Yo estaré con vosotros todos los días hasta el fin del mundo». La segunda de los ángeles: «Volverá como le habéis visto marcharse». Y es que la Ascensión no es el final, sino la plenitud de la Pascua y el inicio de un tiempo nuevo que comenzará en Pentecostés. Después de esto, los discípulos no volvieron tristes a Jerusalén como cuando nos despedimos de una persona querida a la que no volveremos a ver, sino llenos de «una alegría inmensa». Sólo viviendo la fe con esta alegría podemos dar testimonio de Cristo.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Via Creu al Calvari de Tortosa

El Divendres Sant tingué lloc la celebració del Via Creu presidida pel Sr. Bisbe i preparada per la parròquia de Sant Blai, amb la participació de les altres parròquies de la ciutat. Com tots els anys, l'indret fou el recinte del Calvari, espai ben conservat del casc antic i preparat amb molta cura per l'associació de veïns de Santa Clara. Una vegada més, ens aplegarem un bon nombre de fidels per meditar la Passió del Senyor i agrair la misericòrdia del Pare Déu, qui salvà la humanitat per la mort i resurrecció del seu Fill.

En acabar les estacions, el Sr. Bisbe ens adreçà, entre altres, les següents paraules: «Avui, Divendres Sant, els cristians no podem deixar de mirar Jesús. Aquell qui des de la Creu atreu la humanitat. És un dia per meditar la seua Passió en aquest jardí, tan ben cuidat i preparat, situat al

bell mig del casc antic de Tortosa.»

Abans d'acomiarar-nos, la Colla Jove de Dolçainers interpretà

unes saetes. Donem gràcies a Déu per aquesta celebració tan reeixida i participada.

Maria Joana Querol

Corbera en confirmacions

El dissabte 27 d'abril, a les 19.30 h, les campanes del poble, al vol, anunciaven que es feia una festa: la Festa de la Confirmació de 8 joves que després d'un camí volien rebre aquest sagrament.

Vuit joves, després de dos cursos de catequesi de Confirmació; acompanyats dels seus pares i padrins, catequista i comunitat parroquial van dir que volien rebre aquest sagrament de la iniciació cristiana.

Donar les gràcies per la fe rebuda i viure-la des de la comunitat són les paraules que el nostre Bisbe els va donar com a signe del sagrament rebut.

Mn. Jordi Centelles
Rector del Corbera d'Ebre

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La caritat, especialment envers els més dèbils, és la millor oportunitat que tenim per continuar treballant en favor d'una cultura del retrobament» (31 de març).

@Pontifex: «Jesús ens convida a contemplar el cor del Pare. Només des d'allà podem redescobrir-nos cada dia com a germans» (31 de març).

@Pontifex: «Crist és viu. Ell és la nostra esperança i la més bella joventut d'aquest món. Tot allò que Ell toca esdevé jove, esdevé nou, es torna a omplir de vida» (3 d'abril).

@Pontifex: «L'Església és jove quan rep la força sempre nova de la Paraula de Déu, de l'Eucaristia, de la presència de Crist i de la força del seu Esperit cada dia: quan és capaç de retornar contínuament a la seva font» (3 d'abril).

Celebració de la Vetlla Pasqual a la Catedral

El Dissabte Sant vam celebrar la Vetlla Pasqual a la Catedral, conjuntament amb les parròquies de Sant Blai i Sant Jaume. Presidida pel Sr. Bisbe, fou concelebrada per Mn. José M.ª Membrado, Mn. Pascual Centelles i Mn. Rafel Prades. Mn. Isaías Riba fou l'encarregat de la part musical i Joan Redó dirigí els cants.

La Resurrecció de Jesús, la gran festa de l'any litúrgic, consta de quatre parts: el Foc, la Paraula, el Baptisme i l'Eucaristia. Ens vam aplegar al final de la nau central i el Sr. Bisbe beneí el Foc i encengué el Ciri Pasqual. Il·luminats pel Ciri Pasqual i les candel·les dels fidels vam recórrer en processó la nau central.

En arribar els celebrants al presbiteri s'il·luminà la catedral. Tot seguit

es proclamà el Pregó Pasqual, anunci de la Pasqua i síntesi de la història de la salvació.

El Sr. Bisbe inicià l'homília, en la qual va remarcar tres dels signes de salvació que proclamaven les lectu-

res: importància de la Paraula de Déu en l'Esclat; la gràcia rebuda en el Baptisme; i l'Eucaristia, que ha d'acompanyar el nostre camí des del Baptisme fins a la vida eterna.

Tot seguit començà la litúrgia del Baptisme: les Lletanies dels sants; la benedicció de l'aigua, introduint-li el Ciri Pasqual tot demanant que donés la força de l'Esperit Sant; la renovació de les promeses del baptisme; i aspersió amb l'aigua beneïda que, a continuació, es traslladà a la pila baptismal.

El nostre bisbe Enrique ens va desitjar a nosaltres i a les nostres famílies una feliç Pasqua del Senyor, plena de les seues gràcies i de la seua alegria i impartí la benedicció solemne.

Maria Joana Querol

Celebració de la Missa Estacional del Diumenge de Pasqua

El diumenge 21 d'abril, el Sr. Bisbe presidí a la Catedral la Missa Estacional del Diumenge de Pasqua, concelebrada pel vicari general, membres del Capítol i alguns sacerdots de les parròquies de Tortosa.

S'inicià la celebració amb el cant d'entrada, la monició seguida de l'oració col·lecta i aspersió amb l'aigua beneïda.

Després del cant del Glòria, fou proclamada la 1a lectura. El Salm responsorial fou tot cantat. La 2a lectura fou de la Carta de sant Pau als cristians de Colossos. A continuació es donà lectura a la Seqüència i es proclamà l'Evangelí segons sant Joan.

Al final de la celebració, el Sr. Bisbe va impartir als fidels assistents la benedicció amb indulgència plenària. Que visquem l'alegria del temps pasqual.

Maria Joana Querol

AGENDA

- **Dilluns 3**, Seminari, Jesucrist Summe Sacerdot.
- **Divendres 7**, Catedral, a les 11.30 h, commemoració de la Dedicació de la Catedral.
- **Dissabte 8**, Bitem, a les 19.30 h, confirmacions.
- **Diumenge 9**, Móra la Nova, a les 12 h, confirmacions. / Catedral, a les 18 h, confirmació d'adults.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan el Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alema-

nya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. germans maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe.

7. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; bea-

ta Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. □ Dissabte [Fets 28,16-20 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. *Tortosa*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.; sant Miquel dels Sants, prev.

9. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23 (o bé: Fets 2,1-11 / Sl 103 / Rm 8,8-17 / Jo 14,15-16.23b-26)]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

L'Ascensió del Senyor (C)

COMENTARI

Ara comença la tasca dels apòstols

La festa de l'Ascensió (antany una de les més tradicionals) ens fa pensar en el final de la presència física del Crist Ressuscitat entre nosaltres. Ens ho diu la primera lectura fent servir, però, un llenguatge espacial adequat a la nostra comprensió perquè el Crist Ressuscitat és fora del nostre temps i del nostre espai (no cal dir que el cel no és un lloc concret, a dalt o a baix sinó allà on hi ha la presència de Déu). *Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells i un núvol se l'endugué i el perderen de vista.* El mateix diu Lluc a l'evangel·li: *Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel.* El núvol representa que Jesús entra en l'àmbit de la divinitat. Ell, el Fill de Déu es va encarnar. Però ara ha acabat la seva missió aquí a la terra i torna ja amb la seva humanitat ressuscitada al costat del Pare. (D'una manera semblant la segona lectura ens diu que *ha entrat al cel mateix i s'ha presentat davant Déu per nosaltres*). Per això ara és l'hora dels deixebles. Els homes vestits de blanc diuen als apòstols: *Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.* Jesús tornarà gloriós a la fi dels temps, però ara és l'hora de fer realitat el que els ha dit ell mateix abans: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.* Aquesta és la tasca dels apòstols i també la nostra. Per a realitzar la seva missió necessiten, però, la força de l'Esperit. Per això a l'evangel·li Jesús els promet que *seran revestits del poder que vindrà de dalt, del poder de l'Esperit i ells plens d'una alegria immensa* es llençaran a complir la seva tasca que és també la nostra tasca: portar l'evangel·li fins als últims racons de la terra. Això sí, amb la força de l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'evangel·li segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál es la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.